

AZ EGYSÉG EREJE

「 ELSŐ RÉSZ 」

1.

AZ ELKERÜLT KÉRDÉS

Rendkívüli megjegyzés a szerzőtől:

Kedves Olvasó! Ha még nem tetted volna meg, erősen javaslom, hogy olvasd el a Bevezetést. Segíteni fog felkészülni az üzenetre. Jó utat!

A kriptonit kiiktatása? Ez egy Supermanról szóló könyv talán? Nem, de meglepő párhuzamok vannak az ő története és a mi hitéletünk között. Tekintsük meg a hasonlóságokat!

Superman nem ebből a világból való; Isten gyermeke nem ebből a világból való.

Olyan természetfeletti képességek birtokában van, melyekkel a közönséges emberi lények nem rendelkeznek; természetfeletti módon mi is olyan dolgokra vagyunk képesek, amire az e világból valók nem.

Ő a gonosz ellen harcol; mi a gonosz ellen harcolunk.

Megvédi és felszabadítja azokat, akiket elnyomtak a gonosztevők; mi védelmezzük a gyengéket, és foglyokat teszünk szabaddá.

Erejét a napból nyeri; mi az erőnket a Fiúból nyerjük.¹

Egyetlen dolog van, ami megállíthatja Supermant: a kriptonit – egy fikatív radioaktív anyag, ami eredetileg a szülőbolygóján volt megtalálható. Hasonlóképpen van egy olyan „kriptonit”, ami a szülőbolygónkról származik,

¹ Angolban szójáték. Sun: nap, Son: Fiú (A fordító megjegyzése)

és hatástalanítani tudja Isten gyermekét. Ő igen, nem a Földről származik, hanem ott alakult ki, ahonnan jöttünk. A kriptonit nem csupán Superman másvilági képességeit hatástalanította, hanem egyenesen gyengébbé tette őt egy egyszerű emberi lénynél. A mi kriptonitunk ugyanezt teszi.

Vajon micsoda a mi kriptonitunk? Mielőtt lelepleznénk a személyazonosságát, szükséges bevezetnem a történetet. A kriptonit óriási előnye Supermannel szemben, hogy nem egykönnyen felismerhető, tehát még azelőtt a hatása alá tud kerülni, mielőtt beazonosítaná azt. A hívőre veszélyes kriptonit ugyanígy elgyengíti mind az egyéneket, mind Krisztus testét, és sokaknak még mindig nem felismerhető. Ennek a könyvnek az a célja, hogy beazonosítsuk, illetve felfedjük, hogy hogyan küszöbölhetjük ki ezt a veszélyt és a hatásait úgy, mint egyének, és mint közösség. Kezdjük tehát egy kérdéssel!

A legnagyobb vágy

Mi a legnagyobb vágyunk? Azért a „mienk”, mert ha őszinték vagyunk, ez mindannyiunknak ugyanaz. Vajon az, hogy sikeresek legyünk, a legjobbak a területünkön, népszerűek legyünk, boldog házasságban éljünk, nagyszerű barátságokat ápoljunk, részesei legyünk egy aktív közösségnek, jó egészségnek örvendjünk, vagy legyen elég anyagi forrásunk ahhoz, hogy megtegyünk mindent, ami jólesik?

Ezek mindegyike vonzó dolog, sőt a legtöbb egyenesen szükséges, de vajon azonosíthatók a legnagyobb vágyunkkal? Hát nem ismerünk olyan embereket, akiknek megvannak mindezek, mégis üresnek érzik magukat? Vajon nem hallottunk történeteket hollywoodi színészekről, vezérigazgatókról, profi sportolókról, kormányzati vezetőkről és másokról, akik elérték azt, amit a társadalom a siker tetőpontjának tart az életben, és mégis úgy találják, hogy valami hiányzik? Ürességükben néhányan drogokba, alkoholba, kirívó tevékenységekbe vagy viszonyokba menekülnek. Megint mások a vallásba, a New Age kultuszba vagy az okkultizmusba, remélve hogy betölti az űrt, ami a bensőjüket emésztí.

Ha őszinték vagyunk, a szívünk mélyen mindnyájan tudjuk, hogy létezik valami több. Az igazi elégedettség, ami után minden férfi és nő vá-

gyik, akár felismeri ezt, akár nem, csak a Teremtőnkkel való bensőséges kapcsolatban található meg. Nem számít, mit gondolsz Istenről, Ő a te legmélyebb vágyakozásod tárgya. Az elégedettség és a beteljesülés, amit minden emberi lény keres, csakis a Teremtőnkkel való újraegyesülésben található meg.

A valóság az, hogy Isten „az örökkévalóságot a szívbe helyezte”. (Prédikátor 3:11, az angol fordítás alapján) Hacsak a megtévesztettség nem kerekedik fölébünk, szívünkben ösztönösen „az örökkévaló király” után vágyakozunk. (1Timótheus 1:17) Isten Igéje a következőt állítja minden emberi lényre vonatkozóan:

Mert ami az Isten felől tudható nyilván van ő bennük; mert az Isten megjelentette nekik. Mert ami Istenben láthatatlan, tudniillik az ő örökkévaló hatalma és istensége, a világ teremtésétől fogva az ő alkotásaiból megértetvén megláttatik.

(Róma 1:19,20)

Isten nem ismeretlen egyetlen emberi lény számára sem. Ha bármelyik férfi vagy nő teljesen őszinte akar lenni, akkor elismeri, hogy életének egy pontján mély vágyat érzett Isten megismerésére. Mindannyian ösztönösen tudjuk, hogy Ő mindentudó, mindenható és mindenütt jelenlévő.

Mindenki, aki kapcsolatba került Vele, tudja, hogy az Ő jelenléte, ereje, pompája és fensége felfoghatatlan és felülmúlhatatlan. Ő olyan hatalmas, hogy az univerzum legerősebb lényei közül néhányan, akiket szeráfoknak hívnak, folyamatosan lenyűgözve állnak a Mennyben, és átható hangon kiáltanak egymásnak az Ő elképesztő nagyságáról. Ezek az erős lények olyan szenvedéllyel és erővel teszik ezt, hogy hangjuktól megremegnek annak a Mennyben lévő hatalmas térnek az oszlopai, amely valószínűleg több milliárd lény befogadására szolgál.

Isten bölcsessége, értelme, kreativitása, zsenialitása és tudása olyan hatalmas, hogy nem lehet kifürkészni azt. A legokosabb tudósok évszázadokon át tanulmányozták az Ő teremtésének titkait, és sosem értették meg teljesen összetettségét és csodálatos voltát.

Egyetlen emberi lény sem tudta még kifürkészni vagy megtapasztalni az Ő szerető kedvességének, irgalmának és gyengéd kegyelmének teljességét. Az Ő szeretetének nincs határa.

Abban a kiváltságban van részem, hogy majdnem negyven éve kapcsolatban állok Vele, és csupán nemrég történt, hogy újra teljes mértékben lenyűgözött az a gondolat, hogy a Teremtőnk megmentett bennünket attól a kárhoztató ítélettől, amit saját magunkra hoztunk. Isten minden hatalmat megadott nekünk, az emberiségnek, hogy kormányozzuk a Földet, mi mégis átadtuk azt az Ūr ősellenségének, a sátánnak és seregeinek. Isten, aki előre tudott az árulásunkról, tervet készített, és hajlandó volt kifizetni a hatalmas árat, hogy kiemeljen bennünket a rabszolgaságból és a fogságból. Mi kárhoztató ítéletet idéztünk magunkra, de Ő odaadta magát, hogy megszabadítson minket. Krisztus az Igéjének megszegése nélkül tette meg ezt, ami csak úgy történhetett meg, hogy emberré lett.

Mivel Isten az embernek adta a Földet, Istenként nem vehette vissza azt – az Emberfiára volt szükség, hogy visszanyerje. Ez az a bölcsesség, ami Jézus szűztől való születésében rejlik: száz százalékgig emberré lett, de atyja mégis Isten Szelleme volt, így szabad volt attól a leigázott természettől, amibe az emberiség zuhant. Jézus volt a testben megjelent Isten. Tudott arról az iszonyú szenvedésről, ami része lesz a megmentésünknek, de olyan mélységesen és tökéletesen szeretett bennünket, hogy szabadon úgy döntött, hogy megfizeti az árat a szabadságunkért.

Ezt az egész könyvet, és további köteteket is tele lehetne írni kizárólag az Ő jóságáról, bámulatos szeretetéről, erejéről és fenségéről. De hogy ennek a könyvnek a megírását mi motiválta, az egy újabb kérdés.

Az elkerült kérdés

Mivel ilyen rendkívüli Isten gyermekei vagyunk, az egyszerű logika azt a következtetést vonná le, hogy kivételes életet kellene élnünk. Ez nem csupán logikusan hangzik, de a Szentírás is támogatja ezt az érvelést. A következők mindegyikére ígéretet nyertünk:

- az Ő isteni természete
- önzetlen jellem

- feltétel nélküli szeretet és megbocsátás
- leírhatatlan öröm és békeség
- természetfeletti erő
- jólét
- életerő
- egészség
- biztonság és stabilitás

És ez a lista korántsem kimerítő – van még több is. Ugyancsak ígéretet kaptunk az alábbiakra:

- isteni bölcsesség
- tudás
- értelem
- találékonyság
- éleslátás és kreativitás

Mindezeknek az a céljuk, hogy erőfeszítéseink gyümölcsözőek és sikeresek legyenek. Röviden, a Mennyben található tulajdonságokat ígérték nekünk. Emlékezzünk vissza, Jézus határozottan kijelentette, hogy az Ő királysága bennünk van, ezért az Ő akaratának úgy kellene megvalósulni a Földön, ahogy a Mennyben.

Ennek ellenére, nem úgy tűnik, hogy ezek a tulajdonságok megnyilvánulnának akár egyetemes, akár személyes szinten. Ha őszintén ítéljük meg, vajon jelentős különbséget látunk-e Isten emberei és a világi emberek között? Mi, Jézus követői, vajon kimagaslunk-e a többiek közül? Fényként világítunk a sötét generáció közepette? Gondoljunk csak a válási statisztikákra – észrevehető különbség van az egyház és a társadalom között? Szenvedünk vajon az irigységtől, féltékenységtől, pletykától, viszálykodástól és széthúzásoktól, amik a kapcsolatok megromlásához vezetnek? Látunk-e olyan jellemet, feddhetetlenséget és erkölcsösséget, ami drámai módon különbözik nemzetünk romlottságától? Van-e különbség hívők és hitetlenek között az egészségünk és a jólétünk területén? Bővében vagyunk az anyagi eszközöknek? Be tudjuk tölteni mások szükségéit és képesek vagyunk hirdetni az Ő evangéliumát minden személynek globális szinten?

Mindez vajon túl magasnak és fennköltnek hangzik? Gondolj bele, hogy az Ószövetségben volt olyan időszak, amikor az ezüst olyan mindennapi volt, mint a kő, és értéktelennek tartották, mert olyan sok felesleg volt belőle. (1Királyok 10:21,27) Ezzel ellentétben most, az Újszövetség idején gyakran találkozom olyan szolgálatvezetőkkel, akik küszködnek a korlátozott erőforrások miatt, és olyan pásztorokkal, akik szeretnének segíteni a helyi közösségüknek, de a munkaerő, a tőke és más források hiánya miatt nem képesek erre. Mindkét esetben tedd fel a kérdést: vajon ez az, hogy „úgy a Földön, mint a Mennyben”?

Jézus azt ígéri, hogy ha az Ő királyságát és igazságosságát keressük először, mindent megkapunk, amire szükségünk van. A források hiánya egyszer sem tartotta Őt vissza attól, amit meg kellett tennie. Sajnos a gazdagságról és a jólétről voltak szélsőséges tanítások az egyházban. Ezek a kiegyensúlyozatlan tanítások voltak az okai annak, hogy az emberek a bővülködést rossz dolognak kezdték tekinteni. De miből fogunk adni, ha nincsen semmink?

Amikor engedjük, hogy Isten királyságának keresése kormányozzon bennünket, akkor Ő ránk bizza azokat a szükséges javakat, amikkel elő tudjuk mozdítani az Ő akaratát a Földön. Isten nem rossz vezető – nem kéri arra a követőit, hogy tegyék meg az akaratát anélkül, hogy nekik ne adná az ehhez szükséges eszközöket. És ami még fontosabb, Isten jó Atya. Meg akarja áldani a gyermekeit. De azt nem akarja, hogy a javaink birtokoljanak minket. Nem a pénz, hanem a „pénz szerelme” minden rossznak a gyökere.

Az ókori Izraelben volt olyan időszak, amikor egyetlen szegény ember sem volt az egész nemzetben. Azt olvassuk: „És lakozék Júda és Izrael bátorsággal, kiki mind az ő szőlőtője és fügefája alatt. Dántól fogva Bersebaig.” (1Királyok 4:25) Izraelben Dán volt a legészakibb, és Berseba volt a legdélebbi város, tehát a Szentírás azt üzeni nekünk, hogy az egész nemzetben egyetlen ember sem volt, akiről gondoskodni kellett volna – egy személynek vagy csoportnak sem volt szüksége kormányzati támogatásra! Vajon mi folyhatott ott, ami előidézte ezt a fajta bővülködést?

Valójában ez nem egy elszigetelt eset volt. Ha megvizsgáljuk Isten népét az Ószövetségben, sok olyan generációt találunk, amely elképesz-

tő mértékben virágzott – erősek voltak gazdaságilag, társadalmilag és katonailag. Bővülködtek erőforrásokban, ételben és vagyonban. Amikor katonai támadások érték őket, nem győzettek le, hanem éppen ellenkezőleg: győztesen kerültek ki. Más nemzetek ámultak az általuk élvezett életminőségen. És ne felejtjük el, hogy ez az Ószövetség ideje alatt volt, ami alacsonyabb rendű az Újszövetségnél!

Jézus egy jobb szövetség Közbenjárója, ami jobb ígérek alapján köttetett. (Zsidó levél 8:6) Ha az Ő életét tekintjük, azt látjuk, hogy kormányzati vezetők, bürokraták (vámszedők), nemesemberek, prostituáltak, tolvajok, gazdagok, szegények – egyszerűen szólva mindenféle ember vonzódott Hozzá. Jézus megváltoztatta a közösségeket, bárhová is ment. Sohasem nélkülözött semmit, ami bármiféle szükség betöltéséhez kellett. Ha bármilyen támadás érte az Őt követő csoportot, az semmiféle maradandó kárt nem eredményezett, és szerencsétlen helyzetek gyakran elképesztő sikerekbe torkolltak.

A korai egyház tagjaira úgy utaltak, hogy „ezek az egész világon zavart keltettek”. (ApCsel 17:6, EFO) Nem szűkölködtek semmiben, hiszen azt olvassuk: „...nagy kegyelem volt mindnyájukon. Mert szűkölködő sem volt ő közöttük senki.” (ApCsel 4:33,34) Olyan egyedülállóak voltak, hogy gyakran győzködniük kellett a katonai tisztviselőket vagy a közösség vezetőit, hogy nem istenek, és ne imádják őket. Ennek a világnak a lakói úgy néztek rájuk, mint koruk szuperférjaira és szupernőire. Eltávolították a betegséget és a kórt azokról, akik szenvedtek. Szikrázó fényként ragyogtak a sötét nemzedék közepette.

Hadd kérdezzem meg újra: vajon a mi életstílusunk jelentősen különbözik a társadalmunkétól? Olyan fényesen ragyog az életünk, hogy Isten kiváló embereinek tekintenek bennünket? Vajon kifogásokat gyártottunk és a teológiánkat megváltoztattuk a Szentírás világos tanításaihoz képest, csak hogy megmagyarázzuk, hogy ezek az ígérek miért csak az Újszövetség megírásának idejére vonatkoznak, és azóta már elavultak? Az Újszövetség írói válaszokat adnak, de mi kikerültük ezeknek a nehéz kérdéseknek a megválaszolását.

Vajon mi történne, ha valóban odafigyelnénk arra, amit a Szentírás mond nekünk?

Nem szeretnék ujjal mutogatni, csak arra kérlek, vedd fontolóra a következő kérdést: amit megélünk, az vajon a „Jöjjön el a te országod; legyen meg a te akaratod, mint a Mennyben, úgy a Földön is”? Nem hagyhatjuk figyelmen kívül Jézus szavait: „az Isten országa tibennetek van.” (Lukács 17:21) Ez a királyság itt van, Krisztus testében. Úgy élünk a saját nemzedékünk közepette, ahogy Jézus tette a maga idejében? Vajon nem arra szólít fel minket a Szentírás: „aki azt mondja, hogy Istenben él, annak úgy kell élnie, ahogyan Jézus élt?” (1János 2:6, EFO)

Olyan hatékonyak vagyunk, mint a korai egyház volt a saját világuk elérésben? Vajon látjuk, amint egész régiók hallják Isten Igéjét csupán két év alatt? (ApCsel 19:10) Ne feledd, nem rendelkeztek internettel, Facebookkal, egyéb közösségi média felületekkel, televízióval, sőt még rádióval sem. Mégis minden egyes személy – nemcsak egy városban vagy nemzetben, hanem egy egész régióban – hallotta az evangéliumot.

Vajon mi is ezt tapasztaljuk? Legyünk őszinték ennek megítélésében!

Kikerültük a kényes kérdést ezekkel a szavakkal: „Isten többé már nem cselekszik így.” Ez olyan, mintha megnyirbáltuk volna az evangéliumot, hogy összhangban legyen az állapotunkkal. Úgy tűnik, visszahúzódtunk mindentől – sőt, olykor megvetéssel kezeltük – ami hatalmat, erőt, sikert, bővülködést, gyümölcsözést vagy egészséget hirdet. Azt mondjuk, hogy az ilyen üzenet túlzó, kiegyensúlyozatlan és önös érdekeket szolgál. Ezáltal gyakorlatilag megvédtük magunkat attól, hogy válaszolnunk kelljen néhány nehéz kérdésre, és felmentést adtunk magunknak, amiért nem gyakorlunk hatást a világra az evangéliummal.

Tehát az a kérdés, amit feltettem a hatékonyságunk hiányával kapcsolatban, pontosan az, amin sokan, ha nem mindannyian, töprengünk. De vajon miért nem kérdezzük rá? Miért nem keressük a választ? Lehetséges, hogy a habozásunk annak köszönhető, hogy ha feltesszük a kérdést, esetleg olyan témák kerülnek napvilágra, amelyekkel nem vagyunk hajlandóak foglalkozni? De ha nem kérdezzük, és nem cselekszünk a válasznak

megfelelően, messze alatta maradunk annak az életminőségnek, amire ígéretet nyertünk, és amire el vagyunk hívva.

Miután több mint harmincöt éve állok szolgálatban, és közeledem hatvanadik életévemhez, kész vagyok megvitatni ezt a kérdést. Valójában isteni sürgetést érzek, hogy szembenézzek vele. Hiszem, hogy ha őszintén megvizsgáljuk ezt a kérdést Isten Igéjében, feltárul az életnek az a teljessége, amire elhívásunk szól.

Ha te is, akárcsak én, válaszokat szeretnél, induljunk együtt erre az igei utazásra! Nem lesz gyors, és időnként fájdalmas is lehet, hasonlóan ahhoz, amikor egy szakképzett sebész elvégzi egy összetett műveletet. Az orvos törődik a betegével, és elvégzi a szükséges lépéseket, hogy megmentse a páciens életét.

A Szent Szellem sokkal mélyebben törődik velünk, mint akármilyen sebész, mind egyéni, mind közösségi szinten. Tartsuk észben ezt a gondolatot, amikor nehezebben emészthető fejezetekkel találkozunk! Végeredményben erőt, egészséget, életet, szeretetet és életerőt nyerünk majd. Hiszem, hogy a válaszokban megvan az a lehetőség, hogy megváltoztassák az életünk irányát, a közösségeinket és korunk nemzedékét is.

Ha velem tartasz, indulhatunk!

LÉPJ A TETTEK MEZEJÉRE!

Isten figyelmeztet bennünket a Jakab 1:22-ben: „Az igének pedig megtartói legyetek és ne csak hallgatói, megcsalván magatokat.” Ez azt üzeni nekünk, hogy ha Isten szavát halljuk (a Szentírásból, a Szent Szellemtől, vagy amikor valaki megbízható tanítással szolgál), de elmulasztunk annak megfelelően cselekedni, akkor valójában megtevesztjük magunkat.

A bizonyítéka annak, hogy valamiben hiszünk, nem az, hogy egyetértünk a nekünk elmondott tanítással, hanem hogy aszerint cselekszünk. Ezért olyan fontosak ezek a mozgósító részek minden egyes fejezet végén. Mindegyik hasznos arra, hogy lökést adjon az azonnali cselekvésre, ami az iménti fejezetben olvasott igazságokra koncentrál. Ezek a cselekvésre buzdító részek rövidek, és nem tart túl sokáig elvégezni őket.

Ha rászánod az időt, hogy mindegyiket végigcsináld, sokkal többet fogsz profitálni ebből a könyvből, és sokkal mélyebb változást fogsz megélni az életedben.

Feltenni a elkerült kérdést olyan lehet, mint elmenni a fogorvoshoz egy tömésre, de szükséges, hogy bátorságot vegyünk, és szembenézzünk vele, hogy részesülhessünk a hosszútávú előnyeiből.

A te életed mivel tűnik ki a világból? Vajon az emberek azt mondanák, hogy úgy élsz, mint Jézus? Ne riadj vissza ettől a kérdéstől, fekédj neki! Mennyiben lenne más az életed, ha úgy élnél, mint Jézus? Mely szokásaiddal szakítanál? Mennyiben lenne más a kapcsolatod a rendszeresen környezetben tartózkodó emberekkel? Mi lenne más a családi életeddel kapcsolatban?

Szánj időt rá, és írd le a gondolataidat ezekről a kérdésekről! Használd a Szentírást útmutatóul! Ez majd ad egy célt, amire törekedhetsz. Miután leírtál néhány választ, imádkozz velük kapcsolatban! Kérd meg a Szent Szellemet, hogy emeljen ki egy dolgot a válaszaid közül, amivel kapcsolatban éppen most munkálkodik az életedben! Kérd meg Őt, hogy tegye élővé számodra azt a dolgot olyan módon, ami megadja az erőt a változáshoz!